

«Ἡ συνδυασμένη δρᾶσις, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνθήσεως τῆς σταφιδάμπελου (πρὸ τοῦ τινάγματος τοῦ ἀνθους) τῶν κατωτέρω τριῶν παραγόντων, ἤτοι 1) τῶν θρεπτικῶν στοιχείων τοῦ ἔδάφους (φυσικὴ γονιμότης ἢ λίπανσις), 2) τῆς ἑδαφικῆς ὑγρασίας (βροχαί), καὶ 3) τῆς χαραγῆς, δημιουργοῦν τοὺς εὐνοϊκοὺς ὅρους τοῦ σχηματισμοῦ γιγάρτων εἰς τὴν σταφιδάμπελον».

Ἐκ τῶν ὄρων τούτων ἡ μὲν χαραγὴ καὶ ἡ λίπανσις ἐλέγχονται ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ὁ κλιματολογικὸς ὅμως παράγων διαφεύγει τελείως τὸν ἑλεγχον τούτου. Ἐλέγχοντες ὅμως τὴν λίπανσιν καὶ τὴν χαραγὴν, δύναμεθα νὰ ἀποφεύγωμεν τὴν ἐμφάνισιν γιγάρτων, ἔστω καὶ ἂν ὁ κλιματολογικὸς παράγων ἐμφανίζεται ὑπὸ τὴν πλεον εὐνοϊκὴν αὐτοῦ μορφήν.

Κατόπιν τῆς ἐξηγήσεως τῶν αἰτιῶν, τὰ ὁποῖα προκαλοῦν τὴν ἐμφάνισιν γιγάρτων, τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον τίθεται, ἀπὸ σήμερον, ἐνώπιον ἡμῶν, εἶναι ἡ μελέτη τοῦ βαθμοῦ συμμετοχῆς ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω παραγόντων, ὡς καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν ποσοτικῶν καὶ χρονικῶν ὁρίων, ἐντὸς τῶν ὁποίων δρᾶ εὐνοϊκῶς ἕκαστος τούτων εἰς τὸ φαινόμενον τῆς ἐμπυρηνίας. Καὶ θέτοντες τὰς γενικὰς γραμμάς τῆς πειραματικῆς μελέτης τούτων, ἔχομεν τὴν γνώμην, ὅτι αὕτη θὰ πρέπει ν' ἀποβλέπη α) εἰς τὴν μελέτην τῆς λιπάνσεως ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ εἶδους, τῆς ποσότητος καὶ τοῦ χρόνου ἐφαρμογῆς αὐτῆς, β) εἰς τὴν μελέτην τῆς χαραγῆς ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ χρόνου ἐφαρμογῆς αὐτῆς, ὡς καὶ τοῦ πλάτους τοῦ ἀφαιρουμένου δακτυλίου, καὶ γ) εἰς τὴν μελέτην τοῦ κλιματολογικοῦ παράγοντος (βροχῆς), ἀπὸ

τῆς πλευρᾶς τοῦ ὕψους, ὡς καὶ τοῦ χρόνου δράσεως αὐτοῦ.

Ἡ ἀνωτέρω πειραματικὴ μελέτη θὰ πρέπει νὰ πραγματοποιηθῆ εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρας σταφιδικῆς περιφερείας καὶ νὰ εἶναι διαρκείας τουλάχιστον τριῶν ἐτῶν, πρὸς ἐξαγωγήν ἀσφαλῶν συμπερασμάτων. Θὰ πρέπει νὰ προτιμηθοῦν (πρὸς πειραματισμὸν) σταφιδάμπελοι μὲ ἑδάφη μέσης—πρὸς τὴν ἐλαφρὰν—μηχανικῆς συστάσεως, καθὼς καὶ εὐκόλως ἀφομοιώσιμα λιπάσματα, ἵνα ἐξασφαλισθῆ ἡ καλὴ χρησιμοποίησις τούτων ὑπὸ τοῦ φυτοῦ. Θὰ πρέπει νὰ παρακολουθηθῆ ἡ πορεία τῆς διατροφῆς τῶν ὑπὸ πειραματισμὸν σταφιδάμπελων, ἵνα ἐξακριβωθῆ εἰς ποῖαν θρεπτικὴν κατάστασιν τοῦ φυτοῦ ἔχομεν τὴν ἐμφάνισιν γιγάρτων. Καὶ τὴν πορείαν αὐτὴν δύναμεθα νὰ παρακολουθήσωμεν διὰ τῆς μεθόδου τῆς φυλλοδιαγνωστικῆς, ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὴν χημικὴν ἀνάλυσιν τῶν ἐναντι τῶν σταφυλῶν φύλλων τῆς σταφιδάμπελου καὶ τὸν προσδιορισμὸν, κατ' αὐτὴν, τοῦ Ν. Ρ. καὶ Κ. τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν καὶ τὴν βᾶσιν τῆς λιπάνσεως. Ἡ μέθοδος αὕτη, τελειοποιηθεῖσα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, υἱοθετήθη τὸ πρῶτον εἰς εὐρείαν ἔκτασιν εἰς τὴν Γαλίαν διὰ τὴν παρακολούθησιν καὶ τὸν ἐλεγχον τῆς λιπάνσεως τῆς ἀμπέλου. Παρ' ἡμῖν, τὴν μεθοδὸν ταύτην, εἰσήγαγεν ἀπὸ τὸ παρελθὸν ἔτος τὸ ἐργαστήριον τῆς ἀμπελοργίας τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς. Νομίζομεν δὲ ὅτι, λόγῳ τῶν πολλῶν πλεονεκτημάτων τὰ ὁποῖα ἡ μέθοδος αὕτη συγκεντρώνει, πρέπει νὰ υἱοθετηθῆ καὶ ὑπὸ τοῦ Α.Σ.Ο. διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς λιπάνσεως τῆς σταφιδάμπελου,